

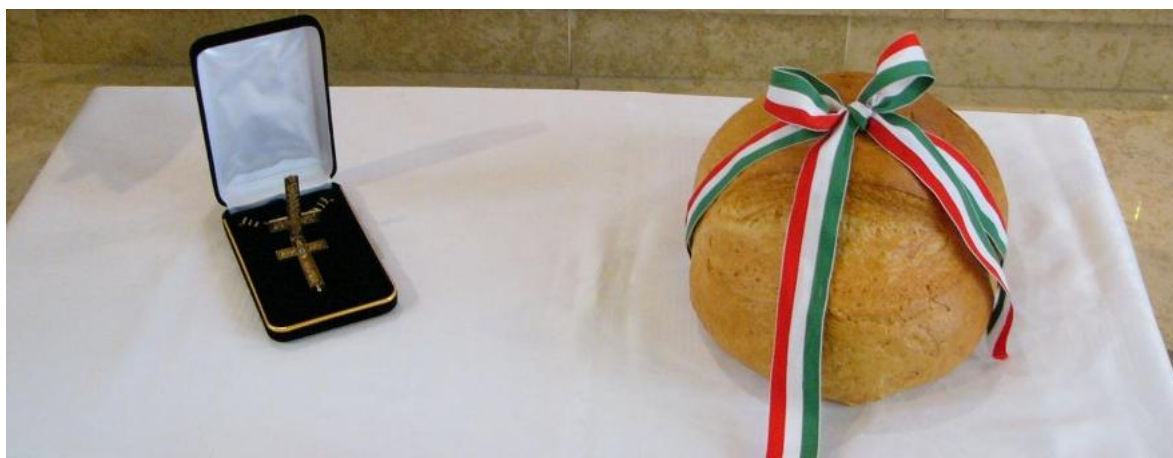
Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XVIII. évfolyam 3. szám

Szent István Ünnepe

Immár három éve vezeti Kerekegyháza híveit Kollár Balázs plébános atya

„Adja a jó Isten, hogy áldás legyen a szántóvető ember munkáján, hogy e gyönyörű Kárpát-medence minden asztalára jusson bőséges tápláló kenyér!”
(Böjte Csaba)

Bölcsen és bátran

Már régebben olvastam egy történetet egy vak emberről. Ez a vak ember koldulásból élt, bár az „élt” kifejezés ebben az esetben erős szépítésnek számít.

Szóval, inkább csak tengette életét nagy szegénységben, mert hiszen abból a kevéske aprópénzből, amit kopott kalapjába naponta dobtak a járókelők, az élelmen kívül sok mindenre nem futotta.

Kartonpapír táblájára valaki ákombákom betűkkel azt írta: „Vak vagyok. Kérem, adakozzanak!” Egy délelőtt egy arra járó fiatalember, látva, hogy a szöveg mennyire kevés bevételt hoz, elhatározta, hogy segít neki. Elvette a táblát, és a hátoldalára írta a következőt: „Tavasz van. De én nem láthatom!” Majd a táblát visszaadta a vak koldus kezébe.

Délután, amikor hazafelé tartott, elégedetten látta, hogy a szokásosnál több adományt kapott a vak.

A történetben valójában nem a reklámszöveg tartalma a fontos, hanem az, hogy ha valami nem megy, akkor változtatni kell.

Ha valami nem hoz eredményt, akkor új ötletre, új módszerre, új stratégiára van szükség. Ha jobbat szeretnénk a jövőtől, akkor nem szabad félnünk a változtatásoktól. Talán ilyen gondolatok járhattak Szent István király fejében is, amikor a magyar nép jövőjét szem előtt tartva a régi pogány vallás helyébe a kereszténységet kívánta elterjeszteni. És bizonyára nem csupán az újítság szándéka vezette ebben, hanem az is, hogy a keresztény vallásban olyan értékeket ismert fel, amelyre személyes életét és nemzete sorsát egyaránt bátran bízhatta. Döntése helyesnek bizonyult és kiállta az idő próbáját. Bölcs döntésének köszönhetően országunk a kereszténység sziklájára épült.

Wass Albert írja a „Nagyapám” tanítása című művében:

„A megbízható embert még ellensége is tiszteli, mert a megbízható ember a társadalom sziklaköve, amire országot lehet építeni. A többi szemét, amit elfúj a szél.”

Szent István király ünnepének evangéliumában szintén szikláról és szélviharról olvashatunk. Házat csak szilárd alapra, országot csak becsületes, megbízható emberekre lehet alapozni. Viharokat, árvizeket és más természeti katasztrófákat, valamint válságokat kiálló illetve válságokat kezelni tudó és a csapások után felegyenesedő nemzetet csak becsületes, megbízható emberekre lehet alapozni, és az ilyen emberek mindig számíthatnak Isten segítségére. Amikor egyszer nagy vihar volt egy családban az egyik gyermek a nagy dörgés és villámlás elől behúzódott a szobájába, letérdelt és csendesen imádkozott: „Istenem! Nézd, mekkora vihar támadt rám! Elpusztít engem és mindent!”

A testvére, nem törődve az esővel és a viharos széllel, kiállt a házuk teraszára és ezt kiáltotta: „Istenem, te vihar, mekkora Isten áll mögöttem! Ő védelmez engem!”

Kedves Testvéreim!

Ez egy olyan bátor imádság, bátor hozzáállás, amelyre a mai időkben különösen nagy szükségünk van, mint a háttérben csendes imádkozókra. Szent István király napján kérjük Istent, hogy adjon nekünk bölcsességet országunkat jobbitó és embertársainkat felemelő teendőink felismeréséhez és Ő adjon nekünk bátorságot mindezek véghezviteléhez.

Elmélkedésünket egy fohással fejezzük be:

„Urunk, Jézus! A te tanításod útján, a keresztény igazság útján indult el magyar népünk ezer esztendővel ezelőtt, s ez segítette népünket az évszázadok viharaiban. Bölcs emberként most mi is erre az igazságra, mint sziklára építjük országunkat és egyéni életünket.

Segíts minket személyes feladatként felismerni a nemzet felemelkedéséhez szükséges jót és adj nekünk bátorságot és erőt, hogy meg tudjuk ezt valósítani a te dicsőségedre.” Ámen

Kollár Balázs plébános

Mit tudunk Szt. István királyunkról?

Detre György: Szent István

Istvánt 1001. január 1-én koronázta királlyá a II. Szilveszter pápától hozott koronával Domonkos esztergomi érsek. Szentté avatását Szent László király kezdeményezte, aki annak a Vazulnak volt az unokája, akit Szent István uralkodásának ideje alatt megvakítottak.

Kifejezeten Szent István életével három legenda foglalkozik:

1.) Szent István király Kis Legendája. 2.) Szent István király Nagy Legendája, és végül 3.) Szent István Legendája Hartvik püspöktől.

De bőven találunk utalásokat a ránk maradt ősi latin nyelvű írásos emlékeinkben is. (Szent Imre herceg Legendája, vagy a Szent Gellért Legendák stb.)

Első királyunk szentté avatása:

1083. július 16-án a két Zobor hegyi remetét, Andrást és Benedeket, július 26-án Gellért csanádi püspököt, augusztus 20-án I. István királyunkat, és végül november 5-én Imre herceget avatták szentté Szent László királyunk uralkodásakor. A szertartás szerves része volt a leendő szent, földi maradványainak exhumálása és oltárra helyezése, majd egy díszesebb sírba történő helyezése, újra temetése. Mindez László királyunk kezdeményezésére, az akkori püspökök, apátok és előkelő magyarjaink jelenlétében történt. Ez volt hazánkban az első szenté avatás Szent VII. Gergely pápa

hozzájárulásával. (Ne feledjük magyar királyaink „apostoli” címmel rendelkeztek!)

Szent István törvényei:

Két törvénykönyv maradt ránk, amik meghatározók voltak a magyar államiság kialakulására. Az első harmincöt, a második huszonegy cikkelyből áll. Ebből 20 törvény vallási vonatkozású és a kereszténységet volt hivatott megerősíteni. 11 törvény a királyság intézményét védte. 12 törvény a bűnökért járó büntetéseket tartalmazta és végül, de nem utolsó sorban 13 törvény a magántulajdon védelméről szólt.

Szent István Intelmei Imre herceghez

Ez a következő fejezeteket tartalmazza: A katolikus hit megőrzése * Az egyházi rend becsben tartása * A főpapoknak járó tiszteletéről * A főemberek és vitézek tiszteletéről * Az igaz ítélet és türelem gyakorlásáról * A vendégek befogadásáról és gyámolításáról * A tanács súlyáról * A fiak kövessék elődöket * Az imádság megtartásáról * A kegyességről és irgalmasságról, valamint a többi erényről.

(A szerkesztők megjegyzése: Minden magyar embernek, kicsinek és nagynak részleteiben is illene ismerni, ennem az Intelmeknek tartalmát!)

Tormay Cecil így ír erről: „Az Intelmeket a világtörténelemben felmagasló lángész gondolta el, szerető édesatyja érezte át és parancsoláshoz szokott királyi hang, mégpedig magyar királynak a hangja mondta leírásra, aki megjelenik előttünk tulajdon szavaiban, azt a nevezhetetlen megborzongást éreztet, amit csakis az isteni és kiválasztott emberi nagyság színe előtt érez a megrendült ember.”

Szent István királyunk tisztelete:

A Kárpát-hazában 42 település viseli - valamilyen formában- a nevét. Hogy mennyire elevenen él népünk szívében első államalapító királyunk emléke, bizonyítja az a 176 templom és kápolna, amelyeket Szent István tiszteletére szenteltek fel.

XI. Ince pápa 1686-ban szeptember 2-re helyezte az ünnepét, majd a II. Vatikáni Zsinat óta a Világegyház augusztus 16-án ünnepli Szent Istvánt hazánk nagy királyát. Mi magyarok augusztus 20-án hajtunk fejet és fejezzük ki hálánkat első királyunk előtt.

A Szent Jobbon kívül számtalan hazai és külföldi városban, településen őriznek Szent István ereklyét. (Legközelebb hozzánk Szentkirályon)

Első királyunk elévülhetetlen érdemei:

997-ben Géza fejedelem halála után óriási feladat hárult az őt követő István vállára. Államalapítónak mondjuk, mert a törzsi szövetségből, mint uralkodó, nem lehetett engedékeny ellenfeivel, de saját magával szemben sem, kitűzött céljának elérése érdekében. Európa egyik meghatározó, önálló és független államát hozta létre. Mint koronás uralkodó mindent megtett azért, hogy a vérségi, törzsi területi felosztás helyett új közigazgatási rendszert a 45 vármegyével megvalósítsa. Megteremtette az ország egész területére kiterjedő törvénykezés alapjait. Ő verette hazánkban az első önálló magyar pénzt. /ezüst dénár/ Olyan király, államférfi és szent volt, akinek tettei kitörölhetetlenek a világ és a magyar történelem lapjaiból!

Apostoli királyunk halála:

Kívánsága szerint Nagyboldogasszony napján, 1038. augusztus 15-én halt meg. Halálos ágyát püspökök és ispánok vették körül. A **Képes Krónika** így örökíti meg ezt az eseményt. „Amikor tehát a szentséges atya át akarta adni szent fiának a kormányzás gondját és az országlás terhét, Boldog Imre herceg korai halállal elhunyt. Siratta őt Szent István király és egész Hungaria vigasztalhatatlanul. Ebből a nagyon keserves fájdalomtól elkeseredve Szent István király súlyos betegségbe esett és a régi egészsége sohasem állt helyre. A lábfájása is kínozta, szomorkodott, jajgatott, kiváltképpen azért, mert rokonai közül egyetlenegyét sem talált alkalmasnak arra, hogy az ő halála után az országot Krisztus hitében megtartsa.” A krónika szerint Esztergomban halt meg és innen szállították holttestét Székesfehérvárra.

Amikor, minden évben fejet hajtunk nagy királyunk emléke előtt, hála szívvel tekintsünk a Szent Jobbra, akit nemzeti ünnep keretében hívőnek, hitetlennek bemutatva körbehordunk!

Rozsnyói Zoltán és Margó

**Nagyboldogasszony
(Szűz Mária mennybevétele)**

2016.augusztus 15.

Nagy titkot ünneplünk ezen a napon. Mária titka ez, de mindnyájunké is egyben. Sőt ez magának a történelemnek a titka. Augusztus közepén a keleti és a nyugati egyház egy időben ünnepli Mária mennybevételét. A katolikus egyházban Mária test szerinti mennybevételét XII. Piusz pápa hirdette ki 1950-ben, miután kikérte a világ püspökeinek véleményét. Maga az emlékezet azonban jóval régebbi: az egyház első évszázadaiba nyúlik vissza. Keleten, ahonnan valószínűleg ered, még ma is Szűz Mária „elszenderülésének” nevezik. Ezt a történetet több ősi ikon is őrzi. Amikor közeledett Mária földi életének vége, az angyalok összehívták az apostolokat, akik addigra már szétszóródtak a világ különböző tájain. Rögtön útra keltek, hogy Mária halálos ágyához menjenek. Annyi év után most újra összegyűltek Mária körül, és talán elmesélték mindazokat a csodákat, amit az Úr vitt végbe általuk. Igehirdetésük nyomán számtalan keresztény közösség született, az a kis mag terebélyes fává növekedett. A legenda szerint alighogy befejezték beszámolójukat az apostolok, Mária elszenderült.

Azt is mondhatnánk, hogy a mai ünneppel annak az útnak az utolsó állomására emlékezünk, amelyen Mária az angyali üdvözlést követően elindult. Elindult akkor is, hogy meglátogassa Erzsébetet, egy Jeruzsálem melletti kis városba, s most pedig elindult a mennyei Jeruzsálem felé, hogy ott végre megláthassa az Atya és saját Fia arcát. Ő volt az első hívő, aki befogadta Isten Igéjét, és ő az első, akit testestől, lelkestől befogadott a menny. Ahol öltözte a Nap, lába alatt a Hold, a fején tizenkét csillagból a korona. Isten felemelte őt Fia trónja mellé, mert az Úr valóban letaszítja trónjukról a hatalmasokat, és felemeli az alázatosakat.

A mennybevétel útját Mária nyitotta meg, s erre az útra vezetnek mindazok léptei, akik életüket Mária példáját követve Jézushoz kapcsolják. Máriát és Krisztust bensőséges kötelék egyesíti, magasztos jelei ők a jónak és az üdvösségnek. Mária és Jézus az „új pár”, akik üdvözítik a világot. Mária testestül való mennybevétele a saját jövőnket is megmutatja nekünk, azaz egyszer majd mi is testünkben leszünk az Úr mellett. A mai ünneppel megkezdődik a feltámadás teljes győzelme, ízelítőt kapunk az „új ég és új föld” adta világból, melyet a Jelenések könyve hirdet. Akkor majd benépesül a mennyei Jeruzsálem, és megindul benne az élet békében, igazságosságban és szeretetben. Az Úr le fog hajolni minden emberhez, alázatos teremtményeihez, férfiakhoz és nőkhez egyaránt, hogy magával vigye őket a mennybe. Különös szeretettel fog az Úr felemelni és a mennyekig vezetni minden olyan asszonyt, akiről nem emlékezik meg senki, akik Máriához hasonló alázattal viselik az élet terheit, a családjukért végzett munka fáradságait, akiknek fáradságos munkáját senki sem veszi észre, ugyanakkor éhesek a szeretetre, barátságra és gyengédségre. Az Úr majd ott elhalmozza javaival őket. Addig is nekünk, férfiaknak, férjeknek kell megtennünk mindent itt a földön, hogy asszonyaink megérezzék, hogy fontosak, hogy munkájuk nem hiábavaló, hogy tiszteljük és szeretjük őket, ezáltal is egy kicsinyke darabot közvetítünk Isten végtelen szeretetéből.

Kaldenekker Olivér

Gábor Imre atya aranymiséje

Bordány, 2016. június 18.

Nehéz szívvel érkeztem Bordányba, hiszen Imre atyával, már nem tudok ott találkozni, ugyanakkor ott minden órá emlékeztet. A ház, melyben annyiszor vendégül látott, a temető ahol virágot helyeztünk el szülei sírján, s ahol most ő is nyugszik. De ez a szívbeli hiányérzet, azonnal elmúlt, amint megláttam a kerekegyházi híveket. Örömet éreztem, hiszen mások sem felejtették el, másoknak is megmaradt valami az atya tanításából, bölcsességéből, az igazság iránti elkötelezettségéből, ráadásul szép számmal vettünk részt a „posztumusz aranymisén „(Valószínűleg ilyen mise nincs is.) Megható volt, hogy Seffer Attila, Imre atya miseruháját vette fel, megidézve ezzel is az ő alakját. Azonban ennél is meghatóbb volt Bobek Tamás beszéde. Úgy éreztem magam, mint az emmausi tanítványok, mikor ezt kérdezték egymástól.: ” Ugye lángolt a szívünk, mikor Őt hallgattuk?

” Rendkívül lassan megfontolva beszélt, minden szavának súlya volt, s olyan hitelesen adta vissza Imre atya személyiségét, hogy mindenki úgy érezte, igen szívemből beszél, igen én is ezt érzem, igen én is ilyennek ismertem. Nem csoda hát, hogy többen sírtunk, szípoztunk, könnyeinket törölgettük. Sajnos hangfelvételt nem készítettem, ezért csak töredékesen, emlékezetből tudom visszaadni a prédikációt.

„Emlékszem első találkozásomra Imre atyával, kispapként pár hetet nála töltöttünk Attilával együtt. Szigorúan végigmért a kerekegyházi plébánia udvaron, én Attilára néztem, hogy hova hozott, ő meg nyugtatott, hogy minden rendben lesz. És valóban, barátommá és lelki vezetőmmé vált, nem tudom miért és hogyan. Temetési szertartásán nem tudtam megszólalni, csak fásultan ültem és néztem magam elé vigasztalhatatlanul. Tudom, hogy ha valakiért, akkor az ő üdvösségéért nem kell aggódnunk. Tudom, hogy a halál nem a vég, hanem valaminek a kezdete. Tudom, hogy ő is égi születésnapként várta az órát, melyben találkozni fog az igazságos Bíróval. De emberként mégis fáj, hogy egy ideig nem találkozhatok vele, nem tudom megosztani nehézségeimet, s azok megoldására nem kapok tanácsot. Benne nem csak, mint lelki vezetőt, hanem barátot, apát, nagyapát vesztettem el. Ugyanakkor emlékszem szólásaira, humoros megjegyzéseire is. Egyszer pálinka kóstolás alkalmával megkérdezte „ Na édes fiam milyen pálinka ez? „ Fogalmam nem volt róla, ezért tippeltem:” Barack” „Nem „ – jött a gyors válasz. Még egy pár gyümölcsrel próbálkoztam, de aztán feladtam. „Kő még pálinka”- mondta mosolyogva és már töltötte is újra a poharamat. Hányszor hallottam tőle, ha valami sületlenséget mondtam, vagy kérdeztem, „ Bolond vagy te édes fiam, csak éppen nem forogsz.””

A beszéd végét egy verssel zárta, de azt már nem fogtam fel, mert annyira feltörték saját emlékeim. A szertartás a temetőben atya sírjánál zárult egy mécses gyújtással, és természetesen a Te Deum eléneklésével.

Köszönet az ott megjelent atyáknak, és köszönet a híveknek, hogy együtt, békében, szeretetben tudunk imádkozni, megemlékezni az Úr igaz szolgájáról, aki 1966. június 18.-án fogadott örök hűséget, és élete végéig tartó szolgálatot.

Kaldenekker Olivér

Lelkigyakorlat Mátraverebély-szentkúton

Augusztus 11-12-én Mátraverebélyre a Nemzeti Kegyhelyre utaztunk Rozsnyói Zoli bácsiékkal egy rövid, kétnapos lelkigyakorlatra. A kegyhelyet tavaly újították fel részben Európai Uniók segítségével. Mátraverebély Árpádkori település, Szent László legendája fűződik a nevéhez. Szent László a kunok elől menekülve egy kisebb szakadékba ugratott. Ahol lovának patkója a sziklafalat érintette, forrás fakadt. Egy néma kisfiú arrafelé legeltette állatait, amikor a Szűzanya megjelent neki. Arra biztatta, hogy igyon a forrásból. A kisfiú engedelmeskedett, és azonnal meg tudott szólalni. A Szent Szűz a forrás közelében másoknak is megjelent, többen meg is gyógyultak, így alakult ki a forrás csodatévő erejébe vetett hit. A Szent Szűz megjelenéseinek emlékére építette a kegytemplomot Almásy János, aki gyógyulását köszönhette a kegyhelynek. 1970-ben VI. Pál pápa a kegytemplomot „basilica minor” címmel tüntette ki. 2006-ban, a Nagyboldogasszony búcsún Erdő Péter bíboros, prímás búcsújáráshelyünket, mint Magyarország legjelentősebb búcsújáráshelyét Nemzeti Kegyhellyé nyilvánította. Főbúcsúja a Nagyboldogasszony ünnepéhez legközelebb eső vasárnapon van. A kegyhelyre érkezők lelki

gondozását ferences atyák látják el.

2015-ben a kegyhely jelentős felújításon esett át. A zarándokoknak minden igényt kielégítő szálloda épült, amelyben étterem is helyet kapott. A kegytemplom, a mellette lévő gyóntatóhelyek, a park is megújult, a Szentkút, az előtte lévő oltárral és miséző hellyel gyönyörűen rendezett, új külsőt kapott. Több száz ember vehet itt részt a szentmiséken, keresztúti ájtatosságokon, lelkigyakorlatokon gyönyörű épített és természeti környezetben.

Csütörtökön indultunk Kerekegyházáról és mintegy 3 óras út után érkeztünk Mátraverebélyre. A zarándokszállás tényleg nagyon igényesen felújított szálloda, az ellátás pedig szintén magas színvonalú volt. A lelkigyakorlatot keresztúti ájtatossággal kezdtük, amit a szabadtéri keresztúton végeztünk el. Az egyes állomások modern felfogású, kőbe faragott képekkel ábrázolják Krisztus kínszenvedését. A keresztút készített fel minket arra, hogy átélmélkedhessük a bűnbocsánat szentségét. Zoli bácsi hozta a témával foglalkozó könyvet, amiből felolvasva új, elgondolkodtató ismereteket kaptunk a Szentlélek működéséről, az eredeti bűn értelméről, a bűnbánatról és a bűnbocsánat szentségéről. Este, bár nem számítottunk rá, szentmisén vehettünk részt. Jubiláló házaspárokat áldott meg a miséző atya. Ezután énekes zsolozsma, esti dicséret hangzott fel. A bőséges vacsora után újabb elmélkedést tartottunk, majd kényelmes szobáinkban pihenhattunk. Másnap reggel részt vettünk a szentmisén, majd rövid sétát tettünk a Szent László forrásnál. A délelőttöt újabb elmélkedéssel töltöttük, majd ebéd után indultunk haza.

A Mátraverebélyi lelkigyakorlatunk sok szép lelki élményt tartogatott a számunkra: a környék természeti szépségei, a kegyhely, a szentmisék, a zsolozsma és nem utolsósorban a tartalmas elmélkedések feledhetetlenné tették ezt a két napot. Köszönet ezért a Rozsnyói házaspárnak, Zoli bácsinak és Margónak, akik megszervezték, kiviteleztek és a lelki alapot is biztosították.

Szent István Királlyal, a Szűzanyával

Nemzeti kegyhelyünk Mátraverebély Szentkút főbúcsúja, augusztus 13-15.

Hálaadó szentmise a nemzeti kegyhelyé nyilvánítás 10. évfordulójáról, melyet Erdő Péter prímás, Esztergomi érsek mondott.

Képek a Szent-jobb fogadására készült díszszázad próbájáról, Mátraverebélyen:

Margaritha nővér lelkigyakorlatán jártunk.

Indiából származó, Szent József rendi nővér, az új evangelizáció nemzetközileg elismert nagyhatású egyéniség lelkigyakorlatán vettünk részt július 25-29.-én Piliscsabán. A nővérral együtt volt Huber atya is, aki több, mint öt éve szolgál a nővérral és tartanak együtt lelkigyakorlatot szerte a világon. Krisztus örömhírét Csizsér László énekes, zenész, dalszerző, lelkes dicsőítése tette teljessé.

Margaritha Valappila nővér 76 éve Indiában született, Kerala államban, ahol az ország többi részéhez viszonyítva, eltérően nagy a keresztények száma. A templomok és a papi szemináriumok telve vannak, és a keresztény családok valóban megélik a hitüket. Egy ilyen, 11 gyermekes, mélyen hívő, boldog családban nőtt fel. Ebből a védett, szerető környezetből és sikerekkel kecsegtető jövőből szólította el az Úr, - hagyjon el Érte mindent, és jöjjön egy idegen földre, Európába, szerzetesnek. Erről Ő hallani sem akart – úgy érezte, képtelen lenne otthagyni szüleit, testvéreit, szülőföldjét. A hívás azonban határozott és kitartó volt. Így, követte Jézust az ismeretlenbe - három társával, elsőként Indiából.

Németországba került, ahol a Szent József Nővérei között, betegápoló szerzetes lett. Úgy érezte, valóban megtalálta hivatását szerzetesként. Boldogan, és ugyanolyan lendülettel, vidámsággal, humorral végzett mindent, mint ami mindig is jellemezte. Több súlyos betegségen is átesett, de mindegyikből felépülve, folytatta a betegek szolgálatát. 40 évi kórházi szolgálat után hívta meg az Úr közel 60 évesen az evangelizálásra, miután megtapasztalta Keralába való hazalátogatásakor a Lélek erőteljes kiáradását. Egy imaest alkalmával ő maga is csontrákból meggyógyult. A Nővér egyik lánytestvére szintén apáca, ő Olaszországban fogyatékos gyerekekkel foglalkozik. Az öccse fogorvos, az utcáról szedi össze a hajléktalanokat és viszi őket egy olyan helyre, amit a barátaival építettek, és ott gondoskodnak róluk.

A Szentlélek, gondokkal küzdő, sokszor tévutakon járó, hitünkben megerősödni vágyó, hozzánk, emberekhez küldte, hogy - Jézust követve - végre azt az igazi életet tudjuk élni, amiért Isten megteremtett minket, hogy szívünkben valódi örömet, lelkünkben békét kapjunk, amire legbelül, mindnyájan vágyunk. A nővér sok értékes tanácsot adott a jelenlevő, nem kisszámú, fiataloknak, házaspároknak. Ilyen például, az hogy, hogyan válasszanak párt egymásnak, hogyan öltözködjének, hogy a nők maradjanak nőknek, a férfiak férfiaknak, és a templomi viselet milyen legyen? – legyen egyszerű és nem hivalkodó. Tetoválások, piercingek, a jóga, a tévtanítások, horoszkóp, ezotéria, (jóslások, kártyavetés) stb. milyen káros hatással vannak keresztény életünkre.

Evangelizációs munkáját a világ minden pontján, hiteles tanúságtételeivel végzi. Tanítását mindenütt megtérések, testi-lelki gyógyulások kísérik. Ezen a lelkigyakorlaton is több testi-lelki gyógyulás történt. Ő valóban Jézussal él, Őrá figyel. Páratlan hittel, alázattal, lendülettel és örömmel szolgálja Urat, s ezt a hitet karizmatikus személyiségével tudja átadni az embereknek.

Szerzetestársával, Raphael Ház néven, evangelizációs központot hozott létre Frankfurt mellett. Itt, valamint a világ mind az öt kontinensén, folyamatosan tart lelkigyakorlatokat. Központjukban havonta egyszer, több mint ezer résztvevővel rendeznek imapanapot.

A nővér két könyvet írt, melyek magyarul is megvásárolhatók: „Jézus ma is él”, és „Jézussal az élet útján”.

Margaritha Nővér, segítő társa, Huber atya. Kedvességével, alázatával, elkötelezettségével méltó társa a Nővéreknek, ebben az emberi lelkek üdvösségéért végzett, evangelizációs munkájában.

Huber Atya kiemelte tanításában, hogy a keresztény ember életében nagyon fontos a szentírás olvasása, ami minden egyéb lelki könyvnél fontosabb. Nekünk, keresztényeknek, bárhonnán is akarunk töltekezni, erősíteni kell az Istentől ajándékba kapott hitünket. Legfontosabb, hogy megismerjük magát Jézus Krisztust, akit csak az evangéliumon keresztül ismerhetünk meg. Ő az életében megélt Isten élményeiről tett tanúságot arról, hogy a szentíráson keresztül, hogyan vezeti Őt a Szentlélek Úristen.

Huber atya is először az értelmével akarta Isten igéjét felfogni. Ahogy a nővérral találkozott, eljutott oda, hogy meg tudta nyitni szívét a szentlélek előtt. A Szentlélek az ige utáni éhséget adta a szívébe. (Ám. 8.11) „Íme, jönnek napok, - mondja az Úr-, és éhséget bocsátok a földre, éhséget, de nem kenyérre, szomjúságot, de nem vízre, hanem az Úr igéjének hallására.” Isten szava a Zs. 119. 103 szerint, „milyen édesek igéid ínyemnek, jobban ízlenek számnak, mint méz.”. „Az ige lelkünk tápláléka, balzsam a léleknek, Isten igéje gyógyít, ahogy a bölcsesség könyvében olvassuk, (Bölcs. 16.12), „mert nem orvosolta őket sem gyógyfű, sem kenőcs, csak a te igéd Uram, amely mindent meggyógyít. Isten igéje által eljön a Szentlélek. Az életünk állandó harcai a bennünket ért szomorúságok, betegségek, megkeményítik a szívünket. Megkeseredettek, csalódottak leszünk. A szentlélek által ujjá születhetünk, és az addigi kőszívünk helyett, hús szívet ad nekünk Jézus. (Ez. 36.26-27) „Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: elveszem testetekből a kőszívet és hús szívet adok nektek. A lelkemet adom majd belétek, és gondoskodom róla, hogy parancsaim szerint járjatok, és törvényeimet, megtartsátok és megcselekedjétek.”

A Szentírás fényében meglátjuk egész életünket, vezeti és megvilágítja azt. Zs 119.105 „ a te igéd lámpás a lábamnak, s ósvényeimnek fényesség.”

Miért érdemes lelkigyakorlaton részt venni? - mert segítséget kapunk belső, lelki problémáink feltárásához, lelki békénk megtalálásához, Istennel való személyes kapcsolatunk elmélyüléséhez. A legfontosabb mindnyájunk számára, amit Jézus mond Nikodémusnak: újra kell születnünk Szentlélekből, hogy új életet kezdhessünk Istennel! Így sokkal több erőnk, békénk és örömünk lesz az életben! Ezt a lelki megújulást tapasztaltuk meg mi is, hiszen találkozhattunk újra Isten szeretetével, szentlelkével. Az Úrjézus minden embert egyformán szeret, nekünk kell a kapcsolatot újra és újra keresni vele, és Ő átalakít minket, adja a Szentlélek ajándékait, ha nyitott szívvel és hittel kérjük. Engedjük, hogy működjön bennünk a Szentlélek.

Hogyan születhetünk újjá?

Elmélyüléssel, csennel, élő, személyes kapcsolatban Jézussal, az imában. A dicsőítés örömeinek, erejének megélésével. Isten szeretetének megismerésével, közelségének megtapasztalásával. Mind ezt a szentmisében, Eucharisziában a szentségimadásban, az Igében, a Szűzanya tiszteletében, a rózsafüzér imádságban tapasztalhatjuk meg. Fontos a megbocsátás, kiengesztelődés, az emberi kapcsolatainkban, önmagunkkal, Istennel. Ahogy telnek földi életünk napjai, egyre közelebb kerülünk az Úrjézushoz, és hasonlóvá válunk hozzá, ezért életünk folyamatos megtérés.

Azért folyamatos a megtérésünk, mert, ha a hozott és kapott sebek, és emberi természetünk rossz tulajdonságait, bűneit egyszerre ismertetné meg velünk a Szentlélek Úristen, összeroppannánk alatta, - így fogalmazta meg Margaritha nővér.

Szeretnénk sokkal több részletét megosztani veletek, de az öt nap történéseit egy ilyen cikkben képtelenség bezsúfolni. Nekünk, nagyszülőknak keresztényi feladatunk, hogy unokáinkat közelebb vigyük, tapintatos szeretettel az Úrjézushoz. Ebben legfontosabb lenne, személyes példamutatásunk. Nagyon jó volt részt venni a lelkigyakorlaton, újra megfürödni Isten szeretetében. Margaritha nővér szavaival befejezve a gondolatot: Engedjük, hogy bennünk, ne legyen munkanélküli a Szentlélek. Ha, tehetitek, legalább egyszer egy évben, szánjatok időt hasonló lelkigyakorlaton való részvételre.

Huber Atya általa használt ima „receptet” Hogyan éljünk és imádkozzunk, Jézussal a mellékletben olvashatjátok.

Oreskó Imréné

HOGYAN ÉLJÜNK JÉZUSSAL?

Huber atya receptje

- ❖ Reggel egy óra imádságban legyünk együtt az Úrral – ebből kapunk erőt mindenhez
 - alakítsunk ki egy csöndes imahelyet, ahol egy megszentelt feszület vagy az Irgalmas Jézus / Jézus Szíve megszentelt képe előtt imádkozhatunk
 - vessünk keresztet szenteltvízzel - a tisztítóútzben szenvedő lelkekért is, a ránk bízottakért is
 - imádkozzunk védelemért: 91. zsoltár, Ef 6,10-20
 - Huber atya megadott négy imája (védelemért, irgalmasságért, bűnbánatért, megtérésért; kerestsegi fogadalmunk megújítása)
 - folytassuk Szentlelket hívó imádsággal (adjon védelmet, erőt, vigasztalást, Ő vezessen egész nap)
 - dicsóítsunk (akinek megvan, nyelvímával is!)
 - kérjük számunkra Isten üzenetét – nyissuk ki a Szentírást
 - mintegy negyed óráig csöndben szemléljük Jézust
 - imádkozzunk el egy rózsafüzért
- ❖ Mielőtt elmegyünk otthonról, vessünk keresztet szenteltvízzel - védelem
- ❖ Délután, az Irgalmasság órájában, ha csak módunkban áll, mondjuk el az Irgalmasság rózsafüzért (aki tudja, végezze el a keresztutat), de legalább néhány percig gondoljunk Jézus irgalmára, értünk hozott áldozatára!
- ❖ Aki megteheti, akár részletekben is, mondja el a négy rózsafüzért
- ❖ Ha tudunk, vegyünk részt minden nap szentmisén és vegyük magunkhoz az Urat!
- ❖ Legyen életünk része a szentségimadás, a Szentírásolvasás, a családi ima
- ❖ Legyen imaközösségünk
- ❖ Vállaljunk szolgálatot plébániánkon - ha erre nincs mód, imádkozzunk papjainkért
- ❖ Hetente egyszer böjtöljünk
- ❖ Támogassuk egyházunkat anyagilag

Lelkigyakorlat Piliscsabán

Hálatalt szívvel mondunk köszönetet Istenünknek, hogy együtt lehettünk Óvele, a Margarítha nővér és Huber atya által vezetett lelkigyakorlaton.

Miért hívott Jézus?- hogy megújítsa a velünk való életet, hiszen Ő megígérte mindannyiunknak: „nem hagylak árván benneteket”(Jn.14,18)

Az ott töltött öt napban megtapasztaltuk, hogy” gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek”(Róm.8,26) Ő imádkozik bennünk, helyettünk, hiszen mindannyian sebzettek vagyunk, akár beismerjük, akár nem. Kiszakadva a hétköznapiokból, a lelkigyakorlat gyógyít, és szabaddá tesz. Isten mindenre képes. Mindent át tud alakítani.

Útravalóul kaptunk imákat, és receptet a lelki élethez. Ezeket szeretném közkinccsé tenni.

Weninger Antalné

Ima védelemért

Jézus, pecsételj le engem, egész családomat, és mindenünket, amink van, a Te drága, szentséges Véredel. Szent Neved hatalmával szabadíts meg bennünket minden gonosz erőtől és hatalomtól, amely ma betegségekkel, katasztrófákkal, megosztással vagy bármi más módon megkísérel legyőzni minket. Szentlelked tüzével védelmezz mindannyiunkat! (vö:Ef.6,10-18)

Ima irgalmasságért

Urunk Jézus, irgalmazz nekünk! Könyörülj rajtunk, ó Urunk, ne büntess minket! Bocsásd meg bűneinket, és őseink, testvéreink vétkeit. Szabadíts meg minket attól a büntetéstől, amit megérdemlünk. Fogadj el minket, mint tulajdonaidat és vezess bennünket Szentlelkeddel. (3x)

Ima bűnbánatért és megtérésért -mert mindannyian sebzettek vagyunk.

Ó, Istenünk, légy irgalmas és kegyes hozzám! Adj nekem bűntudatot, bűnbánatot! Add nekem a megtérés és a megváltás kegyelmét!

Szánj meg engem és bocsásd meg bűneimet. Tisztíts meg és moss meg engem Jézus Krisztus drága szent Vérével.

Atyám, segíts, hogy tudjak megbocsátani! Segíts teljes szívből megbocsátanom azoknak, akik megsebeztek. Atyám, a Te nevedben és a Te erőddel megbocsátok nekik!

Atyám, segíts azoknak, akiknek én okoztam fájdalmat, hogy meg tudjanak bocsátani nekem. Légy irgalmas és kegyes hozzájuk, bocsásd meg bűneiket! Add meg nekik a bűnbánat és a megtérés kegyelmét. Szabadítsd meg őket minden gonosz erőtől, gondolattól és megkötözöttségtől!

Jézus, adj nekik őszinte bánatot és megtérést! Mosd tisztára őket a Te drága szentséges Véredel. Add meg nekik a kegyelmet, hogy szabadítójuknak és megváltójuknak fogadjanak el Téged. Töltsd be őket Szentlelkeddel! Világosítsd meg és vezesd őket!

A megholtakért: Urunk, adj nekik örök nyugalmat.

A keresztségi fogadalom megújítása

Jézus, a Te nevedben és a Te erőddel ellene mondok a Sátánnak és minden csábításának. (2x)

Jézus, Te vagy az Isten Fia, aki a halálból feltámadt!

Jézus, elfogadlak Téged az én egyetlen Szabadítómnak és Megváltómnak!

Jézus, tölts el engem Szentlelkeddel!

Jézus, tölts el Szentlelked összes adományával, gyümölcsével és erejével!

Ámen

Fekete István: Az ima

Az ima nálam nagyon régen kezdődött. Szinte emlékeim legelején. Ülök az ágyban és egy pár száraz, öreg kéz összefogja az enyéimet.

– Mondd, kisfiam...

És én mondtam utána az imát. Az ágy puhasága simogatott, az est zsongított, az álom a szemem körül járt és én mondtam az imát, és gyöngye gyermeki képzelettemmel felemeltem lelkem az Istenhez.

Később – a diákévek kamaszos rohanásában – az ima a templomot jelentette, ahol elcsitultak a zűrzavaros vágyak, lassúra vált a lépés, tompán koppantak a szentelt kövek és az oltár előtt lobogó örökmécs mindig megmelegített, ha kinyújtottam feléje didergő kezemet. Ekkor már nem könyvből imádkoztam és nem is a régi kis imádságokat mondtam. A kivilágosodó értelem szavakat keresett, melyek újak, szépek voltak és csak az én örömeimet, bánatomat, kérésemet vitték az Örökkévaló elé.

Aztán jött az előbbi világégés és mindig mélyen megrendített az imára zendült kürtök rivalgása s a térdre hullt harctérre induló századok halálos csendje, ahol szinte érezni lehetett az elhagyott otthonok felé szálló gondolatokat, aggodást, szeretetet, igazi imát, ami hangtalanul szárnyalt a halál felé induló férfiak lelkéből.

Ó, milyen kicsik és mégis mennyire férfiak voltak ezek a katonák, akik káromkodva ébredtek, káromkodva feküdtek és csak itt döbrentek rá, hogy az igazi kiállás hitben, vérben, fájdalomban, betegségben – és imádságban akár ezrek előtt a nyílt terek porában: az egyetlen és valódi férfiasság.

Aztán jött a zuhanás Trianon halálos völgyébe. Jött a megalázás, a szégyen, az elesettség, szegénység, járvány és jöttek az imák. Az egész nemzet megtanult imádkozni és nem szégyellték már a férfiak sem – egy-egy „szóra” – befordulni a templomba. Ezek a férfiak többnyire megjárták a harctereket és megtanulták, hogy egyetlen félelem örökös csak – nem halálfélelem, hanem az istenfélelem. És ahogy az imádság felé fordult a nemzet, úgy emelkedtünk ki a halálraítéltség posványából.

Amilyen csendesek lettünk, olyan hangos volt körülöttünk a győztesek páholya, és amilyen fennhéjázók voltak ők, olyan alázatosak lettünk mi, mert akkor éreztük már, hogy az alázatosságnál nincsen nagyobb a világon. És elhallgatott körülöttünk az erőszak süvöltése, mert halkan szólni kezdtek a kassai harangok és meghallhatták az egész világon, amikor a dómban a magyarok Te Deum-ot imádkoztak. Nagy, szent pillanatokban mindig az ima volt velünk, mellettünk, értünk. Nagy örömeinkben, nagy sírásokban, csendben és viharokban: ima, ima. És most mégis mind több helyen hallom, olvasom, hogy valaki imádja a lencsefőzeléket, imádja a karóráját, imádja a kirándulást és a táncot. Préda lett ez a szó, melyet magyar paraszttól sohasem hallott senki, és elkopott lassan, mint a kocsmaküszöb.

Mindenki „imád” mindent. A lovát, a szeretőjét, a nyakkendőjét... megszenteltelítve egy szót, az emberi lélek néma himnuszát, tisztaság, a kérés, a vigasz, a félelem, az istenkeresés egyetlen, utolsó felkiáltását, amikor már nincs semmi, de semmi segítség, mentsvár, csak az ima.

Ne imádj hát mindent, édes Magyarom, ne szórd lelked aranyát, nyelved szépségét a rombolás disznai elé, ne imádj semmit, csak az Istent, mert nem tudod, milyen idők jönnek és nincs az a vihar, mely elpusztíthatna, ha veled van az imádság és veled van az Isten.

A kiváltságokról őszintén

Végsheő Dániel

Hitvédelem

Tanítás (atyák, tanító testvérek)

2012. szeptember 28.

"Aki első akar lenni, az legyen a legutolsó és mindenkinek szolgálja." (Mk 9,35)

Előttünk vezet az országút, nagy a forgalom. Emberek munkába mennek, munkából jönnek. Mindig, mindenütt csak a munka, a munka... De ez a feladatunk! Erre születünk. Így szól a közmondás is: "Az ember a munkára születik, mint a madár a repülésre!" Sajnos sok embert a munka eltávolít Istentől. Vajon törvényszerű következmény ez?

Nemcsak a munkával vagyunk így, hanem a munka gyümölcsével is! Akár az anyagiakra, akár a szellemi megbecsülésre gondolunk. Milyen sok emberben ébred nagyravágyás a sikeres munka nyomán, vagy a ranglétrán való előrehaladáskor. Ugye milyen sokszor tapasztaljuk azt, amiről az evangéliumban hallunk: a versengésről. Komoly szó, amit Jézus mond tanítványainak: "Aki első akar lenni, az legyen a legutolsó és mindenkinek szolgája." Példaképnek állítja tanítványai elé a gyermeket! Ilyenek legyetek! A gyermekkel együtt fogadjátok be a szellemet, mert azzal Jézust és a mennyei Atyát fogadjátok magatok közé. Az őskeresztények sokkal világosabban látták ezekből az elvárásokból következtethető összefüggéseket, mint mi! Ezért volt az, hogy az ókorban a keresztényeket azonnal fel lehetett ismerni. Wiesemann Fabiola c. könyvében olvassuk ezt a párbeszédet. Dioklecián császár két nemese beszélget: "Én jobban szeretem a keresztény rabszolgát. Tíz rabszolga között, ha egy is keresztény, én azonnal felismerem! - Miről? - A becsületes munkájáról!" Lám nem az emberi élet körülményei távolítanak el Istentől, hanem az embernek a felfogása. Vajon ma tíz munkás ember, vagy tíz vezető beosztású ember között, akad-e egy mélyen vallásos, akit biztosan felismerhetnénk? Reméljük! Ámbár ebben biztosak nem lehetünk!

Sokszor hallunk ilyen kijelentést, ha valakinek nagyon jól sikerül egy terve, vagy megmenekül valamilyen nagy bajból: "Téged nagyon szeret az Isten!" És ez igen nagy valószínűséggel mondható, hogy így is van! De itt is el kell gondolkodnunk az előzményekről. Arról, ami Isten szeretetét felénk hajlítja. Viennay szent János élettörténetében olvastam, hogy szülőjében a legmagasabb ponton volt egy szobra a Szűz Anyának és a szent, amikor a nap hevétől kínozva dolgozott a szőlőben így fohászodott: "Mindjárt ott leszek nálad Szűz Anyám, és akkor ott megpihenek!" Szakad a verejtékünk? Nehezen viseljük a munka terhét? Mondhatjuk mi is: Jézusom, feléd tartok, közeledek országod felé. Megszenteli munkánkat e fohász. Megszenteli áldozatunkat, szenvedéseinket. Észre vesszük embertársainkat gondjaikkal, bajaikkal. Nem a magunk sorsának igazgatása jár az eszünkben!

Nem értem sokszor, hogyan is történhetett az, hogy Jézus a szenvedéseiről beszél szeretteinek, azok pedig oda sem figyelnek, mert arról vitatkoznak, hogy ki a legnagyobb közöttük! De el kell fogadnom: az ember ilyen nehéz felfogású! Nem igen értjük a szenvedés értelmét. Nevetségesen apró dolgokon disputálunk! És ezt olyan komolyan tesszük, hogy már maga az elszomorító! Úgy vélem az az igazi érték, az az igazi kiváltság, melyet a "betegek kenetével megkent szem" is értéknek, kiváltságnak lát. Ha ilyen szempontok szerint élnék egészen más lehetne a világ!

Urunk, segíts ebben!

Forrás: Végsheő Dániel - Egy szívvel és egy szájjal (parochia.hu)

Napjaink keresztényüldözése a tolerancia nevében

„A keresztényeket redukálhatják ugyan egy alig látható kisebbségre, de teljesen soha nem tudják megsemmisíteni” – jelentette ki szerdán Angelo Bagnasco genovai bíboros azon a szentmisén, melyet Szent Lőrinc, a város védőszentjének az ünnepén mutatott be Genova székesegyházában. Bagnasco bíboros, az olasz püspök konferencia elnöke szerint az úgynevezett unique pensée, kizárólagos gondolkodásmód jegyében kulturális uniformizálás kísérlete folyik”. Ferenc pápa szerdai tweet üzenet is erre világít rá: „A különböző kultúrákból álló társadalomnak törekedni kell az egységre, a különbözőség tiszteletben tartásával”.

A birodalmi egységesítés jegyében üldözték a keresztényeket a császárkorban

A genovai székesegyház védőszentjét, Szent Lőrinc diakónust 258. augusztus 10-én végeztette ki Valeriánusz római császár azzal a szándékkal, hogy megerősítse a birodalma egységét a pogány császárkultuszban. A keresztények azonban túlságosan különböztek a többiektől, ezért úgy gondolták, hogy mivel aláássák a birodalom ideológiai egységét, ezért szükség van az eltávolításukra. Bagnasco bíboros homíliájában ebből a történelmi háttérből indult ki, hogy a jelenkori keresztényüldözésről beszéljen.

A mai módszerek kifinomultabbak, de nem kevésbé kegyetlenek

„Miközben a keresztényüldözés klasszikus formája továbbra is folytatódik, a mai korban ehhez hozzákapcsolnak még kifinomultabb, de nem kevésbé kegyetlen formákat, és amelyeket nem kevésbé törvénytelen módon legalizálnak. A mi öreg kontinensünk ebben jócskán tapasztalt és beteg, a csődbejutott saját ideológiáival együtt: Európa, a jogok kontinense mindjobban diszkriminálja a kereszténységet, de az is igaz, hogy a földkerekség semmiféle hatalma nem szerezheti meg az ember szívét hazugságokkal, csalárd ígéretekkel és látszatdemokráciával”.

Napjainkban az egyenlőség, a tolerancia, az emberi jogok értékei nevében szorítják peremre a kereszténységet

„Napjainkban az egyenlőség, a tolerancia, az emberi jogok értékei nevében azt követelik, hogy peremre szorítsák a kereszténységet és egy olyan Isten nélküli világrendet akarnak teremteni, ahol egyfelől felmagasztalják a különbözőségeket, másfelől pedig lábbal tapossák azokat. Létezik egy olyan uralkodó akarat, mely mindent ki akar egyenlíteni, mely az élet legmélyebb értelmezéseit feltételekhez köti, és a kulturális identitást szisztematikusan felszámolja. Nem méltó ez az út egy harmonikus és szolidáris Európa felé, amire pedig szükség lenne, hanem az út egy olyan káros újraalapítás felé vezet, melyet a népek súlyosnak és arrogánsnak találnak, ahol a kereszténységet megosztónak tekintik, mert nem borul le az éppen aktuális császár előtt” – hangsúlyozta Bagnasco bíboros. „Azonban a történelem azt mutatja, hogy amikor a hatalmasok saját túlélésükre töreksznek személyes ambíciók miatt és lemondanak a „res publica”-ról, a közösség dolgairól, akkor eljön a hanyatlás órája”. „A jelenlegi krízis spirituális jellegű – emelte ki Bagnasco bíboros – és kontinensünk dadog a jelenlegi kihívások láttán, mert megtévedt és megfélemledett”.

Nem az a mártír, aki életét veszti aközben, hogy elvegye mások életét, hanem az, aki a saját életét adja, hogy másoknak élete legyen

Szent Lőrincről beszélve végül a genovai bíboros leszögezte: „Nem az a mártír, aki életét veszti aközben, hogy elvegye mások életét, hanem az, aki a saját életét adja, hogy másoknak élete legyen, miként a búzaszem, mely ha elhal, akkor tud termést hozni. Az emberi élet szent, mert Istentől ered, éppen ezért kell tiszteletben tartani, senki nem veheti el sem magától, sem pedig mástól!”.

(vi)

Forrás:

http://hu.radiovaticana.va/news/2016/08/11/bagnasco_b%C3%ADboros_napjaink_kereszt%C3%A9ny%C3%B4ld%C3%B6z%C3%A9se_a_tolerancia_nev%C3%A9ben_/1250779

Tavaszköszöntő hangverseny a római katolikus templomban 2016. április 16.

„A tavaszi szép időnek lám, hogy mindenen örülnek,
Erdők, mezők megzöldülnek, a madarak zengedeznek...”

A madarakkal együtt a Kerekegyházi Móra Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola növendékei zengedeztek. Megszólaltatták a zongora (legnépszerűbb hangszer), gordonka, tenorkürt, fuvola, klarinét, trombita hangjait.

A hallgatók szívében valami csodálatos nyugalom költözött. Csodálkozva a növendékek évről évre érettebb játékán. Ezek a mi gyerekeink? Mennyi munka, szorgalom volt az előadott művek mögött. A nemrég kapott gordonka sem állt porosan az év folyamán. A fuvolások lágy hangjai trióban szólaltak meg. Dicséret az előadó „művészeknek”. A társas zenélés örömét is átérezték. Ők is, mi is hallgatók. Egyre melegebb lett a kabát rajtunk. Betöltött a zene. Büszkék vagyunk gyermekeinkre. No persze felkészítő tanárookra is szükség volt. Jó volt látni, érezni, hogy izgulnak ők is a sikerért. Csak felsorolás szerűen írom le nevüket: Török József, Kosztor Péter, Dóbiás Péter, Kissné Tihanyi Rita, Szentiné Princz Anita. Megköszönöm áldozatos munkájukat, hogy az előadók közreműködésével elhangozhattak Bach, Mozart, Weiner Leo, Liszt Ferenc, Weber, Papp Lajos, Bárdos Lajos, Bartók Béla művei. A gyerekek így megismerték a zeneszerzőket és korukat. A tanárok is közreműködtek példát adva a növendékeknek. Weber f-moll koncertjének II. tételét szólaltatta meg Kosztor Péter klarinéten, zongorán kísérte Szentiné Princz Anita. Sinka Nóra, Boda Evelin fuvola, Szabó Ágnes klarinét játéka igazi gyöngyszem volt. Deli Nóra, Veroszta Emese, Kelemen Kira már magabiztosan ült le a zongora elé. Még sokszor szeretném hallani ezeket a zeneszerető kis művészeket. Zárásként a Tavaszi szél népdalkör lelkes tagjai tavaszi dallamokkal örvendeztetett meg bennünket. Vezetőjük Szabó Eleménné. A kórus tagjai 60-90 év közöttiek. A zene szeretete köti őket össze. Még egyszer gratulálok mindenkinek. Munkájukat köszönöm. Így tovább. Bárcsak úgy megtöltené a hallgatóság a templom padjait, hogy kevés lenne a hely. Kevesebb lenne a harag, a gyűlölet a szívekben. Hiányérzetem azért volt csak, mert a kicsinyek kórusát nem hallottam. Talán most már hagyomány lesz ez a hangverseny. Valamennyi eszköz között, amely alkalmas arra, hogy az embereket felüldítse és gyönyörködtesse, a ZENE az első.

Mindazoknak, akik ezt az estét valóra váltották, csak a köszönet hangján tudok megszólalni.

Szabó Eleménné, Adél néni

A harangok újra üzennek

Bizonyára még sokan emlékeznek arra az időre, amikor a kerekegyházi toronyban lakó harangok az egyéb feladaton kívül (elhalálozás, tűzjelzés, ünnep stb.) még az időjelzést is közölték az emberek felé, mégpedig ¼ óránként, 1, 2, 3, 4, illetve minden aktuális órában a megfelelő számú ütéssel.

Napjainkban ez feledésbe merült, hiszen a mai fejlett technika lehetővé tette, hogy bárki másodperc pontossággal meghatározhassa a napi időt. De nem volt ez így mindig. Először az emberek a Nap állásából tájékozódtak a körülbelüli időpontra (napóra), majd később a tornyokban távolról észrevehető toronyórák által mutatott mutatóállásból. Ehhez később kapcsolódott a fentebb említett hangjelzés megjelenése a még figyelemfelkeltőbb időjelzésre.

Így volt ez Kerekegyháza is néhány évtizeddel ezelőtt. Sajnos amikor a régi nagyszekrényű órát leszerelték és elvitték (1991-ben), az addig megszokott hangjelzés is megszűnt. Harangjaink az efajta üzenetet megszűntek továbbítani az emberek felé, valamint elvették templomunk életéből, mely ettől kezdve e nemes feladatot nem látta el. Pedig elődeink mennyi munkát, fáradságot nem kímélve alkották meg ezt a szerkezetet. Az akkori kornak megfelelően kézimunkával készült el az óra számtalan szerkezeti egysége, sőt a működéshez szükséges rugóerőt drótkötélre függesztett súlyokkal oldották meg. Ezeket a súlyokat naponként fel kellett csörlőzni, melyet abban az időben Beliczai János bácsi, valamint Farkas Laci bácsi rendszeresen végezte, így biztosítva az óra folyamatos működését.

Az új óra cseréjével (mely méreténél fogva és működéséből eredően nem igényli), ez a fáradságos munka feleslegessé vált, mivel az óra működését elektromos motor folyamatosan biztosítja. Egyedül a hangjelzések, a harangok ezen feladata maradt el. Igen tudom, sokan azt mondhatják, minek az, hiszen hangos, zavarhatja a nyugalmat. Ennek ellenére úgy gondolom, ha a régi harangjelzéssel ismét figyeljük az óra állását és az idő múlását, az mindenkinek a hasznára válik, és egyben a harangok ismét teljesítik küldetésüket.

Ezért egy hirtelen ötlet hatására elhatároztam, hogy összehozom a meglévő múltat a jelen technikájával. Természetesen a munkálatokhoz társakra is szükség volt, hiszen egyedül nem tudtam volna kivitelezni. Miután a személyek összeálltunk, a terv megvolt, jöhetett a munka.

Első feladatként a harangozás lehetőségének távolról való megvalósítása volt a cél. Ez a feladat 2015 decemberében eredményesen befejeződött. Ezután lehetővé vált, hogy az internet előfordulási helyéről az illetékes személy a nap bármely szakában telefon segítségével Kerekegyháza harangozhasson.

A második lépcső, az ütések időbeni működtetésének a kivitelezése már bonyolultabb feladatnak számított. Összehangolni a harangozással, az órával és a pontossággal. Itt jelentkezett a meglévő múlt és a mai technika egymáshoz kapcsolása. A régi ütőkalapácsokat felújítás után visszahelyeztük az eredeti helyükre, melyeket a mai technikai szerkezetekkel, vezérlésekkel tettük működőképessé. Néhány hónapos munka után reménységünk szerint ismét az eredeti hangzásokkal sikerült megvalósítanunk harangjainkkal a jelzések közlését.

Úgy gondolom, az elvégzett feladat templomunk felépítésének 103. évfordulójára, augusztus 20-ára méltó alkalom, hogy harangjai ismét betöltsék nemes funkciójukat, üzenetet küldeni az embereknek. Kívánom, hogy akik bármikor hallják, örömeiket leljék szép hangzásukba.

Kivitelezők, segítők:

a munkálatok tervezője és az erőáramú rendszer kivitelezője: Kaldenekker Ferenc és Faragó Gergő

a mechanikai szerkezetek elkészítője, felújítója Faragó Ferenc

a magas technika tervezője, kivitelezője, összehangolója ifj. Petrovszki Gábor és Petrovszki Tamás

Köszönöm fáradságos munkájukat!

Kaldenekker Ferenc

Szerzetesrendek kialakulásának és történetének folytatása.

Karácsonyi ajándékként egy karthauzi szerzetes a hit útjáról „Meggzólal a csend” című könyvét kaptam a gyerekeinktől és unokáinktól. A könyv olvasása közben jött a gondolat, hogy a szerzetesrendek bemutatását ez alkalommal a Karthauzi szerzetesi közösség történetének leírásával folytatjuk. A könyv borítóján nem szerepel sem szerző, sem szerkesztő neve. A könyv egy karthauzi kolostor csendjében és magányában született, s az is születésük csendjéből fakad, hogy szerzőjük neve homályban marad. Milyen is az a karthauzi rend, kik is azok a karthauzi szerzetesek? A rendről röviden az alábbiakban olvashatunk:

A karthauzi rend, a szemlélődő (monasztikus) rendekhez tartozó, római katolikus szerzetesrend, melynek jelmondata elgondolkodtató: „a kereszt áll, miközben a Föld forog” Alapítójuk 1085-ben Szt. Brúnó és hat társa volt. A hét csillag őket jelöli a fenti címerükön. A szerzetesi közösség reguláját, (életszabályát) II. Ince pápa fogadta el.

A közösséget III. Sándor pápa nyilvánította renddé. 1145-ben megalakult a karthauzi rend női ága is. Ma a karthauzi rend az egyetlen olyan rend, amely egy szigorúan szemlélődő élet késő középkori eszményével fenn tudott maradni. Hiába próbálta V. Orbán pápa rájuk kényszeríteni az apáti méltóságot, és a húsfogyasztást, az efféle kísérletek nem jártak sikerrel. A 20. század hatvanas éveitől kibontakozó általános szerzetesi reform hozott változásokat a rend életében. Más szemlélődő rendek, mint a bencések és a ciszterciek nyitottabbak lettek a világ felé és feladatukat elsősorban az oktatásban és a lelkipásztorkodásban határozták meg. Ma a karthauzi szerzeteseknek 18 férfi és 4 női kolostoruk van Európában, Amerikában és Ázsiában. Magyarországon is öt kolostor létesült a 13. század első felétől.

A karthauzi szerzetesek szabályzatában (statútumok 12,1) olvasható, „Fáradásunk és hivatásunk elsősorban az, hogy a hallgatásban és a magányban találjuk meg Istent”

A karthauziak háromféle szerzeteset különböztetnek meg. Papi szerzetesek, laikus testvérek, és donátusok.

A papi szerzetesek, nagy körfolyosó körül épített kis kertes házikókban laknak, amelyek négy helyiségből állnak. Az előszoba a házat körfolyosóval köti össze. Ezt Ave Mariának is nevezik, ahol egy Mária oltár is található, amelynél az atya be és kilépéskor egy Üdvözlény Máriát imádkozik. A fő helyiségben egy dolgozó-, és egy étkező asztal, egy imádkozó hely, egy ruhásszekrény, egy ágy és egy fatüzeléses kályha van, ami a házat fűti. Az atya maga vágja a fát és szalmával borított ágyon alszanak. Hagyományszerűen hideg vízben mosdanak.

Műhely is tartozik a házhoz, amelyben az atya mindennapi munkáját végzi. Négyórás alvás után kelnek fel először és elkezdik a zsolozsma végzést, ami a karthauzi szerzeteseknél még nyolc imaidőből áll. Olvasmányos imaóra, reggeli dicséret, délelőtti, déli délutáni imaóra, esti dicséret és befejező imaóra. Kb. 1:30 órakor ér véget az éjjeli zsolozsma, amit a többi testvérrel az olvasmányos imaórát és a reggeli dicséretet együtt imádkozzák el a kápolnában. Utána az atyák másodszor is lefekszenek. 5:40 órakor kelnek és akkor mondják el a zsolozsma második részét. 7:00 órakor minden atya összegyűl egy tizenöt perces imára a kápolnában, majd utána kezdődik a napi konventmise. Ezután minden atya egyedül is csendes misét mond el kis kápolnájában. Ebben segít neki egy rendi újonc (novícius), mint ministráns. A nap további részében ima, tanulás, és kézi munka váltja egymást. Az éjszakai alvás este 7:00 órakor kezdődik.

Az atyák vasárnap kivételével egyedül étkeznek, vegetáriánusok, vasárnap közösen ünnepi ebéden vesznek részt. Reggeli hagyományosan nincs az atyáknál, csak ebéd és vacsora. Közös pihenőidő csak vasárnap van, amikor az atyák közösen négyórás sétára mennek. Az atyák (papok és papnak készülők) mellett a karthauzi kolostorokban laikus munkástestvérek (conversi) és harmadrendieknek megfelelő donátusok is élnek. Ők gondoskodnak munkájukkal a ház szükségleteiről.

Szellemi téren a kódexmásolásban, nyomdászatban, és a lelki irodalomban tettek nagy szolgálatot. A monostorokban másoló-, miniatúrafestő-, könyvkötőműhely működött. Fizikai munkaként kézműves

munkákkal, kertjeik művelésével, állatok tartásával gondoskodnak a kolostor fenntartásáról. Híresek a karthauziak a növénytermesztésükről (karthauzi rózsák, szegfűk), állattenyésztéseikről, (karthauzi lovak, macskák). Fontos bevételi forrásuk a karthauzi likőr.

Néhány gondolat a sok közül az olvasott könyvben:

„Azért vagyunk csendben, mert azok a szavak, amelyekből életet akar meríteni lelkünk, nem fejezhetők ki földi nyelven.....A csend nem egyenlő a felejtéssel..... Az ige a csendből születik meg, és mi arra törekszünk, hogy megtaláljuk őt a saját forrásánál..... A szavak nem tekinthetők pusztán külső héjnak, mert magát a testet alkotják, a test és a lélek pedig lényegi egységben van egymással. A lélek elengedhetetlenül fontos a testnek, és a test is elengedhetetlenül fontos a léleknek. Ha valamelyik hiányzik, akkor a lényegi egész is hiányzik..... A könyvekben nagyobb értéke van annak, amit nem mondanak el, mint annak, ami olvasható benne..... A mélység nyugalmát semmi sem zavarja, mennyire kár, hogy nem élünk eléggé azokban a mélységekben, ahol béke honol, s inkább a felszínen tartózkodunk, ahol annyi minden felzaklat. Pontosan ez a titka a karthauziak nyugalmának és örömének.....stb.

XI. Ince pápa ismert mondása: A karthauzi rendet sosem reformálták meg, mivel sosem deformálódott. Lelkiségük egy élet Krisztus újra eljövetelének várakozásában. A magányba visszavonulva csak arra törekszenek, hogy Krisztusnak tetszenek és az evangélium szerint kövessék Krisztust. Életmódjukkal tesznek tanulságot a világnak. Közvetlen megélt hitüket tekintik a legjobb prédikációnak. Életüket helyettesítő istentiszteletként élik mindazok számára, akik nem akarnak, vagy nem tudnak imádkozni és bűnbánatot szeretnének gyakorolni azok helyett is, akik nincsenek tudatában vétkeiknek.

Kierkegaard (dán filozófus és teológus) szavaival lezárva a gondolatsort: „Teremtsetek csendet. Isten szavát nem lehet meghallani a világ zajában”

Az egyre erősödő világ zaja a mi lelkünkben is sok mindent elhomályosít, akaratunk ellenére is megtöri a csendet. A karthauziak jelmondatával mi is megtalálhatjuk a csendben az Istent. A világ meg hagy forogjon, az egyedüli biztos pont életünkben Krisztus keresztye marad.

Oreskó Imre

A Domonkos rend 800. jubileum

Megalapításának nyolcszázadik évfordulóját ünnepli a Szent Domonkos által alapított Prédikátor Testvérek Rendje (Ordo Fratrum Praedicatorum). A jubileumi időszak 2015. november 7-én kezdődik, és 2017. január 21-ig tart. A megnyitót az egyes rendházak november 7-én világszerte szentmisével ünneplik. Ez a nap egyébként minden Domonkos-rendi szent emléknapja is.

A Szent Domonkos által alapított rendet 1216. december 22-én kelt bullájával erősítette meg III. Honoriusz pápa. Domonkos fölismerte a Nyugatot fenyegető két veszedelmet: az albigensek eretnekségét és a kunok pogány fenyegetését. Ugyanakkor tisztában volt az egyház fényűző gazdagságával és a klérus erkölcsi romlottságával is.

A kialakult helyzetben, mint minden rendalapító, ő is arra a megállapításra jutott, hogy vissza kell térni a gyökerekhez. Így született meg a rend 1216-ban.

A domonkosok 1221-ben telepedtek le hazánkban. A prédikátor testvéreket a rendalapító küldte magyar földre. Magyar Pál és társai kezdték meg a kunok evangelizálását. Az első kolostorokat Győrött (1225), Esztergomban (1225), Székesfehérvárott (1230 körül), Pécsen (1238) és Budán alapították. Ezt követte Veszprém, Vasvár, Kassa, Eger, Gyulafehérvár, Beszterce, Szeged, Temesvár, Kolozsvár, a Nyulak-szigete, Marosvásárhely és Vác. A XV. század elején a magyar Domonkos-rendi kolostorok száma elérte a félszázat. A szerzetesek lelkipásztori és missziós tevékenységük mellett jelentős szerepet töltek be a kultúra világában is. Számos kódex került ki a rend íróműhelyeiből. Legbecsebb nyelvemlékeink közé tartozik a Margit-legenda. A török hódoltság sajnos véget vetett e virágzásnak. A magyar rendtartományok a történelem során többször kellett talpra állnia.

Az első női kolostorokat maga Szent Domonkos alapította. A Domonkos Apácák a másodrend tagjai, akik kezdettől fogva imádságukkal segítették a testvérek munkáját. Életük más kontemplatív rendekéhez hasonlóan zárt, monostoraik pedig jogilag függetlenek egymástól. A Domonkos Nővérek (reguláris harmadrend) kolostorban él, aktív szerzetesnők. Az igehirdetésbe általában tanítással, neveléssel, pasztorációs munkával, de tudományos munkával, betegápolással és szociális munkával is bekapcsolódnak. (Koncz Veronika, Új Ember)

A dominikánusok egész Európában jelentős rendet alkottak és alkotnak ma is. A ferencesekkel együtt az evangéliumi életmódot követik, miközben a legfontosabbnak a hit igazságainak tiszta átadását tartják. A domonkosok jelmondata: „Laudare, benedicere, praedicare” – dicsőíteni, áldani, prédikálni. Ez a címe a jubileumra készült dalnak is, amit domonkosok írtak és egy domonkos atya énekel el. (Meghallgatható a Youtube-on). A rend tagjai a jubileumi imádsággal kérik Isten áldását, hogy küldetésüket az ő nagyobb dicsőségére folytathassák:

Irgalmas Istenünk,
Örök Bölcsességében,
Arra hívtad Domonkos szolgádat,
Hogy induljon el hitben,
Mint úton járó zarándok és a kegyelem hirdetője.
Amikor erre a jubileumra emlékezünk,
Arra kérünk, hogy leheld újra belénk
A feltámadt Krisztus Lelkét,
Hogy hűségesen és örvendezve hirdethessük
A béke evangéliumát,
Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által.
Ámen

Mongyi Kornélia

Diplomám története

2010-ben nyertem felvételt Szegedre, az akkor még Gál Ferenc Hittudományi Főiskolára, melyből időközben több másik szak csatlakozása miatt Gál Ferenc Főiskola lett. Három és fél éven keresztül nap, mint nap bejártam az iskolába, a maradék kettő és fél évet pedig a munka mellett végeztem. Imre atyától, majd később Balázs atyától sok segítséget kaptam, amit ezúton is hálásan köszönök. Hosszú volt a hat év, de úgy gondolom megérte végigcsinálni, még ha olykor nagyon nehéznek is tűnt az út. Remélem, hogy ezzel a végzettségemmel majd viszonzni tudom a segítséget, és másoknak is a segítségére lehetek.

Deli Krisztián

Ne szidd a migránst! Ne gyalázd a gyilkost!

Földi Tibor atya

2016. augusztus 13.

"Ne szállj szembe a gonosszal." (Mt 5,39)

Ne hagyj, hogy legyőzzön a rossz, te győzd le jóval a rosszat." (Róm 12,21)

Cooper írja le A préri című könyvében, hogy ha a prérin tűz ütött ki akkor azt az indiánok ellen tűzzel állították meg. A terjedő tűzfolyammal szemben elindítottak egy másikat így felperzselték előtte az éghető területet. Persze ehhez kellett a jó széljárás is.

A pokol terjedő tüzeit Jézus a keresztnél, a szeretet tüzeivel állította meg. A bűn minden átkát áldássá fordította és így felperzselt előtte a bűn összes éghető anyagát. Ma is hatékony, ha az Ő módszerét követjük:

"Ne fizessetek a rosszért rosszal, se a szidalomért szidalommal. Mondjatok inkább áldást, mert arra kaptatok meghívást, hogy az áldás legyen az örökségetek. Mert aki az életnek örülni szeretne, és jó napokat látni, az óvja nyelvét a rossztól, ajkát a hamis szótól. Forduljon el a gonosztól, tegye a jót, keresse a békét, járjon utána. Mert az Úr szembe az igazakon, hallja imádságukat, s a tekintete a gonosztevő ellen fordul." (1Pét 3,9)

Persze ehhez kell nekünk is a jó széljárás, a Szentlélek vezetése, hogy a gyilkosokat ne szidalmazzuk, ne átkozzuk, ne gyalázzuk, mert azzal csak olajat öntünk a gonoszság terjedő tüzeire. Ellenben gyűjtsük meg szívből jövő szavainkkal az imádság ellen tüzeit, mondjunk áldást rájuk és a Szentlélek kiömlő olaja majd felperzseli előttük és bennük a rosszat, hogy ne tudjon tovább terjedni. Minden odaadott áldásunk, Jézus kezében ütőkártya, hogy hatalmát az adott helyzetben kinyilváníthassa. És ellenkezőleg is igaz. Minden gyalázkodó szavunk is ütőkártya az ellenség kezében. Ütőkártya, amit mi adunk a kezébe és akkor és arra használja fel amire csak akarja.

Róm12,14 "Áldjátok üldözőiteket, áldjátok és ne átkozzatok! Örvendezetek az örvendezőkkel, a sírókkal pedig sírjatok. Éljetek egyetértésben.

Rosszért rosszal senkinek se fizessetek. Törekedjete a jóra nemcsak Isten, hanem az emberek előtt is. Amennyiben rajtatok múlik, lehetőleg éljete minden emberrel békeességben. Bosszút ne álljatok, szeretteim, hanem hagyjátok az ítélet haragjára, mert írva van: „Enyém a bosszú, én majd megfizetek” – mondja az Úr. Sőt „ha ellenséged éhezik, adj enni neki; ha szomjazik, adj inni neki; mert ha így teszel, égő paraszat raksz a fejére.” Ne hagyj, hogy legyőzzön a rossz, te győzd le jóval a rosszat."

Választhatsz! Vagy öröm készítő, örömhírt =evangéliumot élő és adó vagy a rossz tovább adója leszel, de akkor a bűnöd adójáért is te fizetsz majd.

(forrás: felelmetes-ez-a-hely.blogspot.hu)

Az égetett pirítós

Égett pirítós kenyeret tett az anyuka az asztalra. Így reagált az apuka a vacsorára:

"Gyerekkoromban mindig szent volt a vacsoraidő; édesanyám nagyon szeretett főzni nekünk. Egyik este késett a vacsora, mert gondjai voltak aznap a munkahelyén. Mi azért megvártuk őt. Mikor hazaért, eperlekvárt és pirítóst tett az asztalra. Nagyon égett pirítóst...Az égett kenyereket látva a tányéron, vártam, hogy valaki mondjon valamit. Édesapám csak mosolygott és nekilátott enni, miközben megkérdezte tőlem, milyen volt a napom az iskolában. Már nem emlékszem tisztán mit válaszoltam, de az élesen megmaradt bennem, ahogy édesanyám bocsánatot kért az égett kenyérért és a nem túl elegáns vacsoráért. Amit pedig apám mondott erre, sosem felejttem el:

"Viccelsz, drágám? Imádom a ropogósabb kenyeret!"

Vacsora után jó éjt akartam kívánni szüleimnek, édesanyám még mindig a konyhában volt, édesapám pedig már a hálószobájukban. Kiháztaltam az alkalmat és megkérdeztem tőle, hogy tényleg annyira szereti az égett kenyeret? Az ölébe vett és azt mondta:

"Édesanyádnak ma nagyon nehéz napja volt és elfáradt. Egy kis égett pirítósba nem hal bele senki, de a csúnya szavakba viszont igen."Vacsora közben tanulta meg élete legszebb leckéjét a szeretetről a gyermek!

Laudetur Kiadó

Hittanos tábor Kőröshegy, 2016.

Minden évben, így idén is megszervezték a hittanos tábort. Nagyon vártam már, mert ez volt az első táborom. Imre atya is azt mondta tavaly, nekem is ott a helyem.

Gyorsan közeledett a várva várt nap. Anyával mindent gondosan bepakoltunk, még jó tanácsokkal is felpakolt. Korán reggel indultunk Kőröshegyre. Mikor megérkeztünk, berendeztük a tábort a helyi plébánián, felfedeztük a környéket, játékosan megismerkedtünk egymással. Tartalmasan teltek napjaink: megismertük Szent Márton életét, a Tékozló fiú történetét, kézműveskedtünk, pólót festettünk. Délutánonként a Balatonban hűsöltünk, számháborúztunk,

volt, aki focilázba esett. Szerdán voltunk Keszthelyen a Festetics-kastélyban, még saját kályhacsempét is készíthettünk, legjobban talán a vasútmodell kiállítás tetszett. Minden nap angolkáztunk: a kihúzott társunknak kellett kedveskednünk. Sajnos közeledett a búcsúzás ideje. Szombat reggel szentmisén adtunk hálát a közösen eltöltött csodálatos napokért.

Köszönjük szépen hitoktatóinknak, kísérőinknek a testi, lelki táplálékot, szeretetet, a sok jó programot, új barátainknak pedig a kedvességet.

Add Uram, hogy jövőre is együtt tölthessünk néhány élményekben gazdag napot, és minden gyerek találja meg a nyári szünetben a tartalmas pihenés örömét.

Kaldenekker Luca 4.c

Első táborozó

Szeretném megosztani élményeimet és tapasztalataimat veletek az első hittanos táborozásommal kapcsolatban, amely 2016. július elején volt.

Egy kicsit a megszokottól eltérően pontokba szedve mutatom be ezt az egy hetet.

- **A tábor előtt:** Nem volt biztos, hogy részt tudok venni a táborban, de végül is sikerült szabaddá tenni magamat. Szülőként és felnőttként próbáltam funkcionálni, a kislányomat kísértem el a családommal együtt.

- **Az utazás:** Hétfő reggel gyülekező a CBA parkolóban, létszámmellenőrzés, csomagok bepakolása, ülőhelyek elfoglalása, aztán indulás Kőröshegy irányába. Az út kellemesen telt, hála többek között a többéves tapasztalattal rendelkező sofőrünknek.

- **A tábor:** A kőröshegyi plébánián elfoglaltuk a szállásunkat, az előre elkészített szobabeosztás szerint. Minden igényt kielégítő felszereltséggel rendelkezik a táborhelyünk, minden korosztály megtalálta a számára legmegfelelőbb elfoglaltságot.

- **Táborvezetés:** A táborvezető Györgyi „Néni” volt, és ha jól tudom ez volt az első éve ebben a pozícióban. Azért vagyok bizonytalan, mert nagyon profin ment minden, nem érződött rajta hogy esetleg most először kell gondoskodni mindenről. Persze azért ott volt Elza „Néni”, így lehetett tanácsot kérni.

- **Étkezés:** Nagyon nem volt kevés. Nagyon jókat ettünk az étteremben és a táborban is. A konyhában megtalálható volt minden földi jó, a pincében pedig a friss zöldség és gyümölcs.

- **A gyerekek:** „Kis gyerek kis gond”. A többiek elmondása szerint az előző évekhez képest fiatalodott a társaság. Egyik gyereken sem láttam, hogy nem érezte volna jól magát. Istennek hála semmi sérülés és baleset nem történt egész héten. A szobatársaimmal, beleértve a kisfiamat is nagyon jól kijöttünk, jókat beszélgettünk, és a legtisztább szoba is a miénk lett.

- **Programok:** Ez volt az a része a tábornak, amit nagyon vártam, mert erről aztán végképp nem volt fogalmam, hogy mivel is töltjük el az idő két étkezés között. A különböző hittal kapcsolatos programok nagy hatással voltak rám, ilyenek voltak többek közt a szentmisék, imádságok, énekek, előadások, szerepjátékok, játékos vetélkedők. Az imént felsoroltak mind-mind a hit jegyében teltek, ami sok örömet és megnyugvást hozott nekem és az egész tábornak. Péter atya vendégszeretete és jelenléte is nagyban hozzájárult a közösség békés és tartalmas időtöltésében.

Balatoni fürdőzés a földvári strandon: a víz kellemes volt, meleg semmiképpen sem, és csak a szerdai napon nem tudtunk fürödni is időjárás miatt. Hozzáteszem gyorsan hogy aznap egész napos kiránduláson

voltunk Keszthelyen. Ilyen a professzionális táborvezetés. Köszönjük. Említhetném még a szántódpusztai számháborút (szerintem egyébként a kék csapat nyert), keszthelyi kastélylátogatás és kézműves foglalkozás, szintén kézműves foglalkozás a táborban, ügyességi vetélkedő a gyerekeknek, ki mit tud mindenkinek, foci, tollas, csocsó, ping-pong, stb.

Dióhéjban ennyit szerettem volna, köszönöm mindenkinek hogy segítettek az első táborozónak.

Remélem, jövőre már elmondhatom magamról, hogy második alkalommal is tagja lehetek ennek a nagyszerű csapatnak.

Ne feledjétek jövőre is hittanos tábor, és nincs más dolgotok csak „gyere-gyere”.

Csorba János

Anyakönyvi hírek – Június, Július, Augusztus

Kereszteltek:

Czibor Zselyke, Farkas Virág Anna, Petényi Noémi, Nagy János, Kaszala Hédi, Nagy Ferenc, Mező Hanna, Beke Barbara, Hetényi Hédi, Mezei Zalán, Grobe Levente Károly, Karácsony Boglárka, Pencz Dominik, Kizsel Norbert, Mező Lili, Adam Benkovics, Albert Anikó, Muráncsik Bianka

Házassultak:

Bartus Gábor – Zupka Anita, Somoskői Zoltán – Kaldenekker Ibolya, Stephan Winter – Kertész Virág Katalin, Dirk Achim Renn – Valkai Nikoletta, Tóth Viktor – Kovács Zsuzsanna

Elhunytak:

Zsikla Imre László, Babusa Péterné Balai Eszter, Tóth Péter Pálné Tihanics Anna, Földszin Istvánné, Kullai Erzsébet, Rózsahegyi Sándor, Taskó József, Deák Györgyné Illés Mária, Szabó Lajosné Horváth Ilona
Szentségekkel ellátva: 3 fő